

Mici
Mici

1958

ALBUM VESEL PENTRU CEI MICI

EDITAT DE REVISTA „LUMINIȚA”

11.4.38

„23 AUGUST“

Niciodat' n-or să se-ntoarcă
Anii-ntunecați și triști.
August douăstreți gonit-a
premurile de restrîși.

Datorită lui, noi astăzi
fericiți zburdăm în soare.
Îți țesim poezii în cale,
măi iubită sărbătoare!

TRAIASCA 23 AUGUST

ecoul

de LUCIAN DUMITRESCU

Cum urcam spre culmi de munte,
Chiuind a voinicie,
Alte chiote-mi sosiră
Din coclauri.

Cin' să fie?

Și-am ghicit: era ecoul.
El, ștrengarul, mă-ngîna,
Și, zburdînd din stîncă-n stîncă,
Dintr-un chiot cinci făcea.

Mi-a furat apoi și-un cîntec,
Să i-l cînte munții-n cor.
Însă ce mai tura-vura:
Munții tot pierdeau măsura
Și cîntau de capul lor,
Fiindcă n-aveau dirijor...

ghicitoare

de SANDA MANOS

Fel de fel de păsărele
i-au scornit tot vorbe rele
și-n deridere i-au spus
că prea-și ține capul sus...
Dar ea-i bună și blajină —
numai gîtul e de vină...

Pățania Nu-nu-ței

Faceți toți în juru-mi roată,
Ochii să vi-i pot privi
Și pățania Lenuței
Să încep a povesti.

Cînd, voind pe cap s-o spele,
Mama apă-i pregătea,
Ea plîngea, plîngea amar
„Nu vreau! Nu vreau!” i striga.

De aceea, toți copiii,
Cunoscînd-o pe Lenuța,
Nu o mai chemau pe nume,
Ci-o strigau mereu „Nu-nu-ța”.

Zilele treceau mereu,
Iar pe capul nespălat
Praf, nisip, seminte chiar
Vîntul a tot adunat.

Și cu timpu-n părul fetei
Flori și iarbă au crescut.
Capul ei era grădină!
Dar Nu-nu-ța n-a știut.

Fuga, fuga în grădină.
Cu-Azorel vrea să se joace.
Dar cățelul latră-ntr-una,
Parc-arspune: „Ia dă-mi pace!”

„Cine-o fi? gîndi cățelul.
S-ar putea să mă-nșel, oare?
Nu-i Nu-nu-ța, nu se poate!
E-o grădină cu picioare!”

Și lătrînd, lătrînd într-una:
„Ham! Ham! Ham!”, dă din
codiță,

La Nu-nu-ța se repede
S-o apuce de rochiță.

„Javră rea, ce-i azi cu tine?
Ai băgat în mine frica.
Latrî-ntr-una, -mirupi rochița.
Nu mai înțeleg nimica!”

Bzz!... apare și-o albină.
Se rotește, e mirată!
O grădină năzdrăvană
Nu văzuse niciodată.

Și pe capul ei se-așază,
Se desprinde cîteodată,
Tup! pe nas, țup! pe urechi.
Vai! Nu-nu-ța-i desperată.

„Ce-o mai fi și pozna asta?
Tot ce zboară prin grădină
Drept pe cap mi se așază —
Fie fluturi ori albină!...”

„Clonc, clonc, piu, piu, clonc,
piu, piu!”

De departe-o cloșcă-apare
Cu vreo zece puișori,
Piuînd după mîncare.

Alergînd pe ici, pe colo,
Unul se desprinde-ndată
Alergînd înspre Nu-nu-ța,
Care-n iarbă stă culcată.

Și rotindu-și ochisorii
Spre mămica lui, mirat,
Doar cît ai clipi din ochi,
Hop! pe cap i s-a urcat.

Însă teama îl cuprinde
Cînd Nu-nu-ța se ridică.
Cocoțat atît de sus,
Piui, îi este frică.

Cloșca își aude puiul
Și, cînd cocoțat îl vede,
Furioasă, se înfoaie,
La Nu-nu-ța se repede.

Tipă puiul și Nu-nu-ța,
Speriați sînt amîndoi.
Cloșca, tot mai furioasă,
Clonc! Vrea puiul înapoi!

„Mac, mac, mac“ face rățușca
Și, cu dînsa, un rățoi.
Asta-n limba lor înseamnă:
„Dă-ne puiul înapoi“.

„Glu, glu, glu“ repetă curca
Și, cu dînsa, un curcan.
Vor în limbă lor să spună
Că Nu-nu-ța-i un dușman.

Sus pe gard miaună mîța
Și, cu dînsa, un cotoi.
„Să ne dai odată puiul
Dacă vrei să scapi de noi!“

„Hușș, plecați! strigă Nu-nu-ța
Hușș!“ repetă speriată.
Și punîndu-și mîna-n cap
Se oprește dintr-o dată.

„Cum, un pui?... Ce-o mai fi
asta?“...

Strigă dînsa, tremurînd.
Și-apucîndu-l binișor,
Îi dă drumul pe pămînt.

„Ce s-a întîmplat cu mine?
De ce oare mi-s dușmani
Toți prietenii mei dragi,
Pui și mîțe, și curcani?“

Sus, pe cer, un nor apare
Și-n cruntat în jos privește.
Ca un bunicuț sfătos,
Pe copii el îi iubește.

Și cît ai clipi din ochi,
Cerne-o ploaie, liniștit...
Pic! pic! pic! pic-pic-pic-pic...
„Vai!“... Nu-nu-ța-a tresărit

„Minunată este ploaia!“...
Spune dînsa, nviorată.
Apa ce-o stropește-i place,
Buzna-n casă dă deodată:

Desene de: E. ARNO

— Mămîțico!... Mămîțico!...
Vino iute, vino-ndată —
De mă spală, că de-acuma
Nu mai pîng ca altădată!

ANA ARONESCU
și PAVEL ALTERESCU

DESENE
Graf. Protopopescu

AVENTURILE

LUI

SCENARIUL
de Ionel

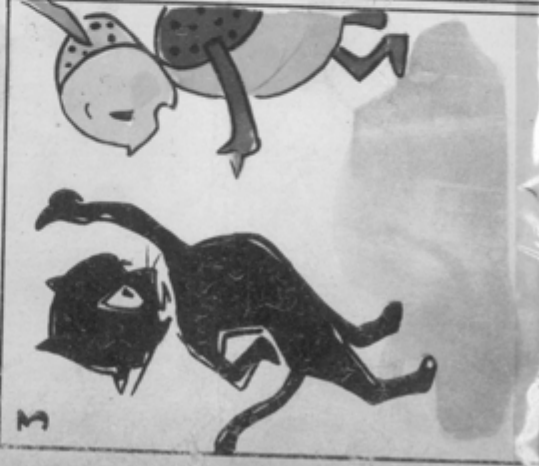
MUCĂPANĂCHINDĂFRUNZĂ

— Eu sînt cel mai curajos pisoi!

— Eu sînt mai curajos decît cel mai curajos pisoi!

Prietenii mătușii Vang

— Ia te uită ce-am găsit!

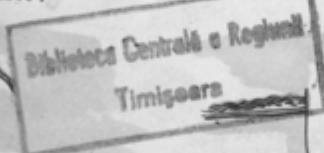
— Ale cui or fi ouăle astea?

— Cui să i le ducem?

— Să ne luăm cupă găină...

— Găina este a mătușii Vang.
Ale ei 'nt și ouăle.

— Mergeți sănătoși, copii!
Vă mulțumesc!
(Din revista chineză „MICUL PRIETEN”)

Petea stă cu ochii țintă,
peștii-și văd de treaba lor.
Dacă-i vede, el își zice:
— Tot mai bine canotor.

Cum se plimbă, colo-n față,
ce invenție era?
Moșu-abia de-și scoate plasa
doldora, pe macara.

— Vezi tu, moșul dacă prinde
pește, nu se plimbă-n schimb
dar eu vreau să prind și pește
și cu barca să mă plimb.

Cine-a mai văzut pe lume
lucru-aga de socotit?
Petea face două lucruri:
canotă și pescuit.

0
A 98

ARICI-POGONICI

ALBUM PENTRU CEI MICI EDITAT DE REVISTA „LUMINIȚA”

NOIEMBRIE

1958

Vladko, Vladimire,
fiul tatii, bun,
Vladko, Vladimire,
să ascuți ce-ți spun.
Spun azi o poveste
plină de avînt:
este-o țară, este,
mare, pe pămînt,
nu peste mări line,

POVESTE DE OCTOMBRIE

de *BOJIDAR BOJILOV*

peste-o mare doar.
Ține minte bine,
cu copii sprintari.
Și, în marea țară
cu pămînt avut,
într-o primăvară
Lenin s-a născut.
Și-a venit pe lume,
vezi tu, fiul meu,
să dispară-anume
traiul trist și greu.
Numele pe care
și tu i-l porți azi
strălucește-n soare,
nume de viteaz.

Toamna nori în pale
frăgînta pe sus.

Desene: *GH. ADOC*

Cînt zvonea, de jale,
tot poporul rus.
Un balaur mare,
foc vărsînd pe nări,
suta de picioare
și-o plimba în zări.
Pe copii, adică,
i-alunga din joc
și urla și frică
răspîndea și foc.
Răscolea-n țărînă,
laptele li-l bea
și, turbat, din mînă
pîinea le-o răpea.

— Haideți după min
Lenin însă-a spus.
Și-a văzut cum vine

tot poporul rus,
 mulți matrozi cu-alaiuri,
 muncitori mai mulți
 și țărani din plaiuri
 au venit desculți.
 Astfel au pornit-o
 și-ntr-o zi cu nea
 fiara au strivit-o
 de-au scăpat de ea.

Al lui Lenin nume
 tu-l porți azi la fel.
 Crești cu el pe lume,
 înflorești cu el.
 Să-nflorești în țară
 ca un trandafir,
 ca o floare rară
 Vladko, Vladimir.

în rominește de GH. D. VASTILE.

BÎLCIUL *de la* polul nord

Scenariul : M. STOIAN
 Ilustrații : DUREȘ
 Operator : S. TOMESCU
 Regia : R. GEORGESCU

Îngîndurată, Ioana trecu pragul grădiniței. Nu se simțea prea în largul ei. Acasă, cînd avea mici oaspeți, izbutea să facă numai ce voia. Dar aici? Aici, oare cum se vor purta copiii?

O femeie înaltă, cu fața mai luminoasă decît a florii-soarelui, o întîmpină. O duse în mijlocul încăperii, să-și aleagă jucăria cu care voia să se joace. Ochii Ioanei prinseră să sară de colo-colo, asemenea unei mingi jucăușe, trecînd de la ursulețul de pîslă la păpușa care închide ochii, de la mișca cu urechi ascuțite la cățelul cu urechi pleoști-

te, apoi de la automobil la avion, de la avion la tren, de la tren la vapor, de la vapor la cuburile mul-

ticolore. Abia își mai trase răsuflarea și îngînă, amețită:

— Ce multe sînt!

— Alege! o îndemnă educatoarea.

Inima ei de mămică bună, care își lăsase acasă un copilaș de porțelan, o îndemnă să aleagă păpușa. Din păcate, deși era o singură păpușă, mame care s-o iubească și s-o îngrijească erau destule. Ioana însă nu se sperie. Întîi zîmbi celeilalte fete, apoi luă păpușa în brațe și-o culcă în poală.

— Numai să văd cum adoarme, spuse ea celorlalte.

Ioana hotări să-i aducă pe cineva păpușii ca să aibă și ea cu cine schimba o „vorbă”. Însă nici mița și nici cățelul nu păreau a avea vreme de ospete, căci fiecare își avea stăpînul său; pînă și cogeamitele

urs polar. Fetița nu se dădu bătută cu una, cu două. Se apropie de curajosul îmblînzitor al ursului alb și, înainte ca el să apuce măcar să se împotrivească, îi răpi ursul, zîmbind:

— L-a poftit la ea, fetița mea, Păpușa, să-i țină de urît.

Și iată că ursul fu poftit musafir la păpușă:

— Bucuroși de oaspeți?

— Bucuroși, bucuroși.

Se așezară unul dinaintea celuilalt.

— Ce mai faceți?

— Mulțumesc bine. Dar dumneata?

— Hm, așa și-așa! Nu mă prea împac cu căldurile astea!

Păpușa îl bătu pe umăr:

— Nu te necăji, prietene. Ce-ai zice de-o călătorie pînă la Polul Nord?

Ursul nu așteptă să audă de două ori o astfel de vorbă.

— Să mergem! sări el și începu să joace de bucurie. La Polul Nord, la Polul Nord... Ura!...

Ioana se strecură printre ceilalți copii și, fără să rostească vreun cuvînt, înșfăcă locomotiva trenulețului cu patru vagoane și-o trase

după ea. Copiii vrură s-o oprească, dar ea înclină capul către urs, suspină și zise cu amărăciune:

— Bietul urs! Dacă nu pleacă numaidecît la Polul Nord moare aici, de căldură.

Astfel luară loc, în cîte un vagon fiecare, ursul alb și Păpușa. Trenul porni și străbătu de cîteva ori po-deaua odăii. Ursul se apucă să strige:

— Acum am ajuns la ocean. Pe aici, fără vapor, nu putem trece!...

Sărmana mamă a Păpușii, cum mai ofta că trebuie să îndeplinească toate

(Continuare în pag. 10)

Învățatul

E la noi în sat,
Nu foarte departe,
Un om învățat
Și tobă de carte.

Știe să citească
Alfabetul tot
Și să socotească
Până pe la opt.

De cai nu-¹ e frică
Și nici de cirlani.
Și îl cheamă Nica.
Și-are șase ani.

cîinele

Cîinele lui nea Adam
Face foarte rar ham ham.
Unii spun că-i mut de
tot.
Dar eu, după cît socot,
E un cîine învățat:
Nu vorbește ne-ntrebat.

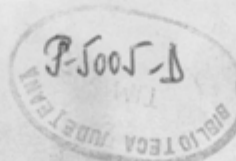
Desene: CLELIA OTTONE

Aici lucrează tata. Uneori
Eu vin cu mama și-așteptăm la poartă
Și dintre zeci și zeci de muncitori
Il recunosc ușor. El șapcă poartă

Și haină gri. Și haină ca a lui
Au zeci și zeci de oameni din uzină,
Și toți au fața mare și senină,
Și mulți au ochii ca ai lui, căprui.

Ei se îndreaptă grabnic către casă
Și-n treacăt unii mina ne-o întind.
Cînd vine tata mina îmi alint
În mina lui cea aspră și duioasă.

ELENA DRAGOS

Desen: B. BINA

Iepurașii povestiră corbuli despre micul lăudăros. Atunci corbul porni să-l caute și-l găsi sub o rădăcină noduroasă.

Cînd văzu corbul, iepurașul se sperie și zise:

— N-o să mă mai laud, dragă corbule!

— Dar cu ce te-ai lăudat?

— Am spus că mustăcioara mea este cea mai

În pădure trăia odată un iepuraș. Într-o zi se întîlni cu alți iepurași. Și, din senin, începu să se laude:

— Mustăcioara mea este cea mai lungă! Labele mele sînt cele mai mari! Dinții mei sînt cei mai puternici! Nu mi-e frică de nimeni!

Sări pe o movilă și începu să țopăie în fel și chip. Când îl zăriră, cîinii lăsară corbul în pace și se aruncară asupra iepurașului.

Corbul zbură din nou pe cracă, iar iepurașul scăpă cu fuga.

A doua zi se întîlniră din nou. Corbul îi spuse iepurașului:

lungă, labele mele cele mai mari și dinții mei cei mai puternici!

Atunci corbul se încruntă la el:

— Să nu te mai lauzi!

Odată corbul stătea pe o cracă joasă. Deodată apărură niște cîini. Aceștia îl traseră de pe cracă și erau gata să-l rupă în bucăți.

Iepurașul văzu toate acestea și se gîndi: „Cum aș putea să-l ajut pe corb?”

— Acum nu mai ești lăudăros, acum ești viteaz.

poftele fetei sale și ale musafirului său, ursulețul alb. Făcu rost de vapor, deși el folosea la transportul unor cuburi cu care se înalță o fortăreață cu creneluri.

Am ajuns dinaintea celui mai înalt munte din lume! striga Păpușa către urs. Pe aici numai cu avionul se poate trece.

— Mor, mor de căldură, dacă n-ajungem la vreme! se văita ursulețul.

Tot biata mamă a Păpușii trebuia să se îngrijească și de acest lucru. Și nu era de loc

ușor să iei avionul din mâinile micului aviator.

Cînd avionul ateriză și ursul atinse cu labele sale Polul Nord, aflat într-un ungher mai răcoros și întunecat al încăperii, făcu trei tumble în șir, de bucurie.

— Știi ce? dădu ideea Păpușa. Ce-ar fi să mergem la bilci?

— Unde?! dădu ursul labele în lături, nedumerit. Bilci aici, la Polul Nord?

— Dacă vrea mămică mea, o să fie și aici,...

Cîtă dreptate avusese Păpușa! Nu trecură decît cîteva clipe și în colțul mai răcoros al odăii, la Polul Nord, apărură: trenul cu locomotivă și cele patru vagoane, avionul și vapoarașul. Era un bilci adevărat. Din păcate însă, numai ursul și Păpușa într-însul. Ca să le facă pe plac celor doi, Ioana făcu rost de toate jucăriile, fără să bage de seamă că, la un semn ascuns al educatoarei, copiii părăsiseră odaia în vîrfurile picioarelor.

mai repede. Cele două trenu-
lete de pînă cenușie șerpuiesc
iuți, ajungînd pînă la urmă
să se odihnească în palma Da-
riei. Nu se plictisesc însă, căci
curînd, foarte curînd, vin să
le țină de urît și șnururile de
la ghetete Mariei, de la pan-

— String! îi răspunde Daria,
mîndră și speriată în același
timp.

Ochii Liubei trec în zbor
pe deasupra bocancilor, pan-
tofilor și ghetelor rămase cu
gurile căscate, parcă flămînde.

măcar, începe să treacă din
nou șireturile prin găurele.
Liuba, prietenoasă, o ajută și
ea. Cînd isprăvesc, ca și cînd
nimic nu s-ar fi întîmplat,
intră amîndouă în clasă, ținîn-
du-se de mînă.

tofii lui Jiri, în sfîrșit, de la
încălțările tuturor copiilor.

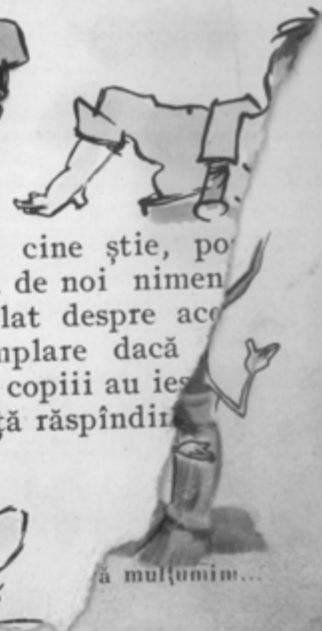
Tocmai cînd Daria le flutu-
ră prin aer, ca pe un multico-
lor curcubeu, se arată și Liuba
în prag întrebînd-o mirată:

— Pune-le la loc, Daria,
sau te spun...

Strîngătoarea de șnururi
nu mai așteaptă să afle cui
vrea s-o spună Liuba. Știe
ea...

Și, cine știe, po-
afară de noi nimeni
și aflat despre acea
întîmplare dacă
cînd copiii au ie-
diniță răspîndin-

ă mulțumim...

Șireturile

după M. H. HASTOVA

De cum treci hotarul în împărăția jocurilor și bucuriei, o armată întreagă îți aține calea. Nu sînt oșteni îmbrăcați în armură, ci doar niște băieți și fete, care te însoțesc pe drumul tău.

Peștele și nici călăreții cu lăncii, ci doar niște copii care te însoțesc pe drumul tău. Peștele și nici călăreții cu lăncii, ci doar niște copii care te însoțesc pe drumul tău.

Peștele și nici călăreții cu lăncii, ci doar niște copii care te însoțesc pe drumul tău. Peștele și nici călăreții cu lăncii, ci doar niște copii care te însoțesc pe drumul tău.

Peștele și nici călăreții cu lăncii, ci doar niște copii care te însoțesc pe drumul tău. Peștele și nici călăreții cu lăncii, ci doar niște copii care te însoțesc pe drumul tău.

Încălțări și răsufală ușurată cînd se încredințează că nu-i ultima venită. Din rînd mai lipsesc și cizmulițele roșii ale Liubei.

Vrînd să se descalțe, Daria desface mai întîi fundulița șireturilor și scoate apoi șnururile. Trage piciorul, dar el nici gînd să iasă încă. Mai scoate șnurul și dintr-a doua pereche de găurele, dar tot de pomană. Picioarele se încăpățînează să rămînă în ghețe. Atunci fetița trage șireturile cu putere, golind toate găurelele. Deși e supărată, zîmbește văzînd cît de caraghios se strecoară șnururile printre găurele. Jocul acesta o prinde, făcînd-o să uite că, deși fără șireturi la ghețe, a rămas totuși cu ele în picioare.

Se apleacă peste pantofii cenușii ai lui Mirco. Prinde șireturile de capete și le trage, încetișor, apoi din ce în ce

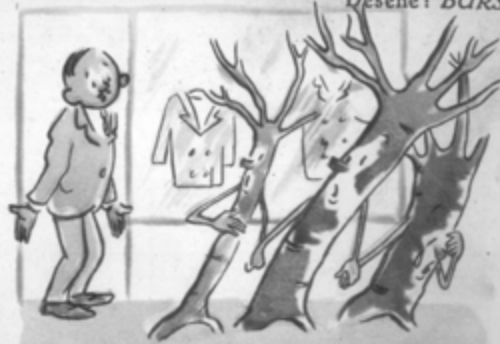
Desene: BURSCHI

Brrr! Ne-ar trebui cojoace.
Vine vremea rea...

— Cojoace pentru dumneavoastră?!
N-am cusut în viața mea...

— Nu ni s-au trimis de la fabrică!
Și cred că nici nu sînt pe măsura
dumneavoastră...

— Să vezi și să nu crezi! Ia uitați-vă, fraților...

— Noi lucrăm numai după măsura...
— Oglinda nu minte! Priviți-vă numai...

Dați-ne voie să vă mulțumim...
calduros.

POVEȘTE

vinătorească

Text: D. EPELIA

Desene: L. MILCIN

SUFLĂ VÎNTUL,
ȘUGUBĂȚUL...

Suflă vîntul, șugubățul,
norii-i strînge cu juvățul
și împrăstie-n cîmpie
puf bălan de pădîie.
Strigă pădăiile:
„Unde ni-s tîchiile?
Ce ne facem fără ele,
e-am rămas golașe, chele?”
Însă vîntul cel hoinar
nici măcar n-are habar...
De-abia colo, în zăvoi
s-a mai domolit oleacă.
Căci l-a luat un cîntețoi,
voinicește, în tîrbacă:
„Vîntule, nu fi nebun...
Hai, astîmpără-te-ți spun!
Ce tot faci atîta larmă?
Lasă-mi puui-n cuib să doarmă!”

S. IOSIF

B.C.R. Tim.

78

A 78

Ediția de 13 Aniversari

ARICI POGONICI

Nr. 7 ALBUM VESEL PENTRU CEI MICI EDITAT DE REVISTA „LUMINITA” 1958

Cartoful

Uite, mamă, cât folos
Din cartoful buburos.
Ce-l sădirăm într-o doară
Astă-primăvară!
Eu rîdeam cînd îl săpai,
Îl udai și-l dichiseai:
„Ce atîta osteneală?
Tot nu iese vreo scofală!”
Dar pesemne i-a priit
Că acum-a-î... înzecit.
A-ncăput coala-n desagă
O familie întregă
De cartofi și cartofei,
Arătoși și rotofei.
Frați, mătuși, nepoți, bunică,
Toți se trag la o adică
La-nceput și la-nceput
Din strămoșul cunoscut.
Ia te uită cât folos
Din cartoful buburos!

EMILIA CALDĂRARU

Sfada

Stau bostanii în ogradă,
bosumflați și puși pe sfadă:

— Dă-te mai încolo, bade,
prea te-mpingi, și nu se cade!

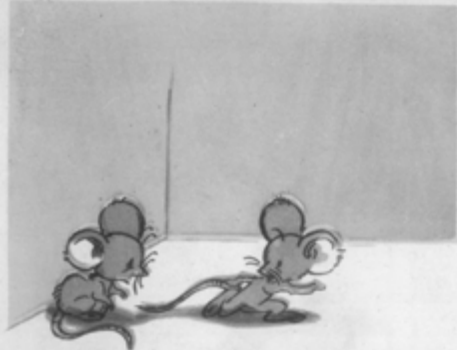
— Piciule, mai tacă-ți gura,
că acuș te dăm de-a dura!

Stau bostanii în ogradă,
bosumflați și puși pe sfadă...

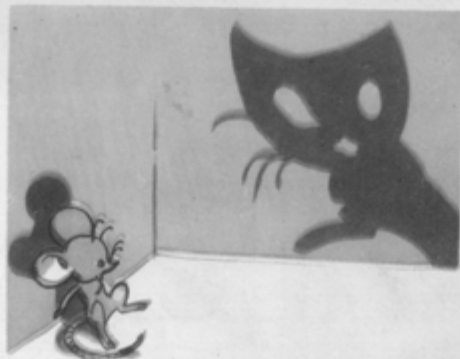
Cînd deodată, cum i-i felul,
iese, guițînd, purcelul —
și nici una,
și nici două
i-a făcut din patru... nouă!

Zac bostanii prin ogradă...
Sfadă? Cine-a' zis de sfadă??

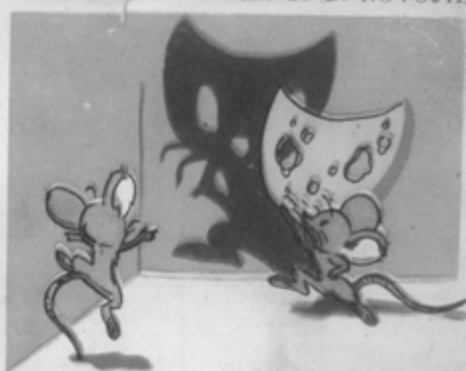
VALERIA BOICULESI

— Asteaptă-mă aici. Vin îndată!

— Ajutor! Salvează-mă! Pisica!

— Din pisica asta n-o să mai rămână nici o fărîmiță!

BI NOC LU LU

Un binoclu se minunase de multe ori singur de puterile sale magice:

— Eu pot, spunea el unei muște, să fac oamenii fie mari fie mici, după pofta inimii mele. Privește prin mine la trecătorul acela. E uriaș, nu? Acum răstoarnă-mă și uite-te: nu e pitic?

În acest timp, trecătorul își vedea neștiutor de drum, mulțumit că nu-i nici prea mare, nici prea mic, că-i un om obișnuit, ca toți oamenii.

MIHAIL STOIAN

MEȘTERUL

Cucul ăsta, cuculeț,
Tare-i meșter cîntăreț:

Știe două note doară,
Și cu ele cîntă-o vară.

Cine taina vrea să-i fure,
Să poftească în pădure!

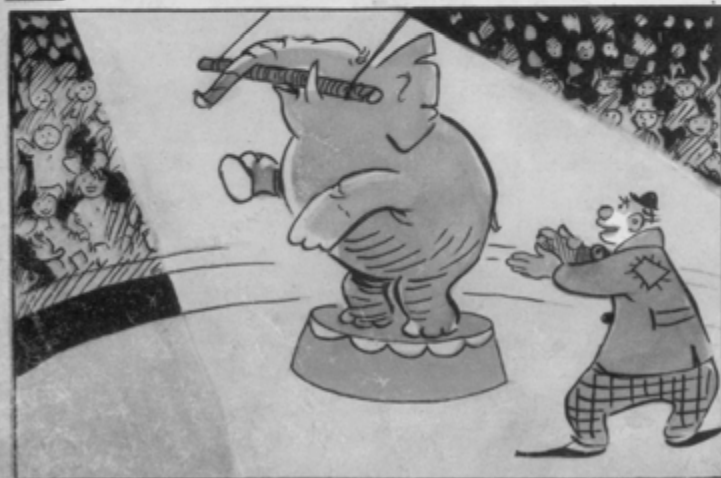
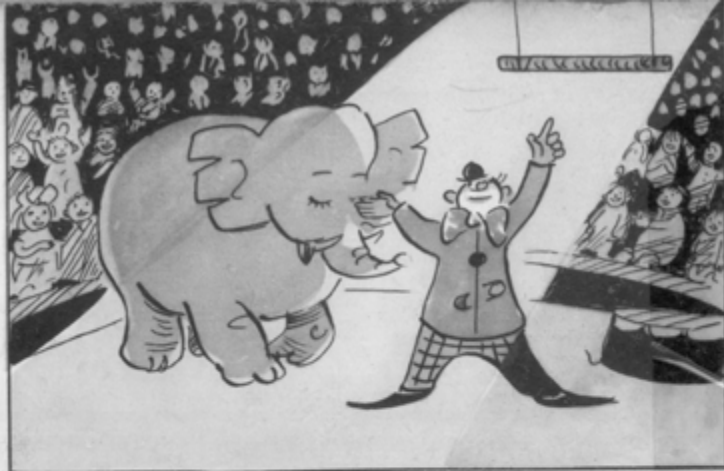
LUCIAN DUMITRESCU

ARICI POGONICI

CUPONUL Nr. 2

„Arici Pogonici”, album vesel pentru cei mici, editat de revista „Luminița”, apare lunar. Adresa: București, Piața Scînteli Nr. 1, telefon 7.60.40. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli pînă în ziua de 23 a lunii, cu deservirea peste două luni.

Costul abonamentelor: 3 luni 4,50 lei
6 luni 9 lei

18R

A

Gigel și cei trei iezi

DE E. ARNO

Biblioteca Centrală a Regiunii
Timișoara

145/66

LA COASĂ

Trage Nicușor la coasă,
Prima dată-n viața lui.
E cam greu, dar nu se lasă
Și rîd ochii lui căprui.

I-a dat coasa moș Axinte:
— Ține coasa! Dar e greu.
Pîinea albă se mănîncă
Doar prin muncă, dragul meu.

— Adă coasa! Nu-i de tine,
Prea ești mic pentru cosit.
Și i-a spus cu zîmbet moșul:
— Pentru-o pîine, ai muncit!

LA PÎRĂU

Doisprezece ținci se scaldă
Și se joacă, și-și dau brînci.
Apa-i rece, ziua-i caldă —
Și-i vacanță pentru ținci.

Tabăra-și ridică steagul
Sus de tot, pe dealul nalt.
Țincii sar, mai mare dragul,
De pe-un mal pe celălalt!

Voie bună, umbră deasă,
Iarbă verde și plimbări.
Cît e viața de frumoasă
Pe pămîntul scumpei țări!

cotro către casele lor, bame-
nii de pe stradă nu s-ar fi
oprit buimaci în loc, să-i
privească, dacă soarele, de e-
motie, nu s-ar fi îmbujorat și
mai rău, dacă toți căteii în-
tîlniți pe drum nu s-ar fi apu-
cat să latre după ei. De ce?
Păi...

... o fetiță și un băiețel
bocanci cafenii aveau șireturi
cenușii, unul la stîngul, ce-
lălalt la dreptul, și verzi, unul
la dreptul și celălalt la stîngul...

Ce mai încolo-încoace! Era
un asemenea talmeș-balmeș în-
tre șireturile copiilor, încît i-a

cele albastre la albastru,
cele cenușii la cenușiu.

Așa au aflat locuitorii ora-
șului acela că băieții și feti-
țele de la grădiniță n-au învă-
țat încă să recunoască și culo-
rile. În schimb s-a dovedit că
Daria învățase să-și recunoas-

... o fetiță cu ghetе negre
avea un șiret alb și altul gal-
ben,

... un băiat cu pantofi verzi
avea la stîngul șiret roșu și
la dreptul șiret albastru.

apucat noaptea pe drum pînă-
au izbutit să și le pună la loc
după cum trebuia:

cele roșii la roșu,
cele verzi la verde,
cele cafenii la cafeniu,

că greșelile. Și a făcut-o chiar
a doua zi, cînd educatoarea
s-a și apucat să le vorbească
copiilor despre mult anevoioa-
sele CULORI...

Arno/5

căruțul

Și-a făcut căruț pe plac
 Niculae-Lae,
 Are roate din dovleac,
 Leucile din paie.

Dar în curte l-a uitat,
 Că așa i-e felul,
 Pîn'ce, foarte supărat,
 L-a mâncat purcelul.

RUSALIN MUREȘANU

Biblioteca Centrului a Reginei
 Timișoara

Lasă moțul, că se strică...
 Ce tot rîzi, minune mică?
 Haide, dormi, dormi înainte
 Să crești mare și cuminte.

Îmbracă-tă-n catifea,
 Lîngă leagăn, o pansea
 Vine-ncet să te păzească.
 Oare n-o să te trezească?...

Vino, fluturaș, o clipă,
 Să-i faci vînt doar c-o aripă.
 Ca să doarmă, frumușel,
 Cu moș Ene lîngă el...

ALEXANDRA PĂTRAȘCA

ursulețul

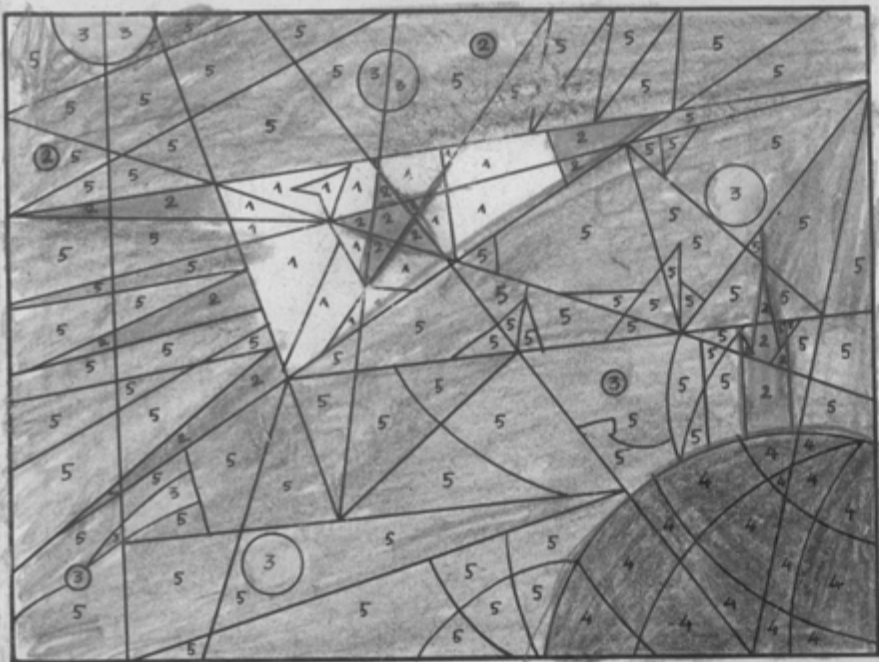

glumet

Ursulețul meu de gumă
 e un hîtru bun de glumă!
 Cînd l-apăs pe piept, ușor,
 mormăie de zor: „Mor!...Mor!...”

Eu cred c-astă mormăială
 nu-i decît o păcăleală.
 Dintr-o apăsare doară,
 cum de poate-un urs...să moa-

AL. VART

Colorați în felul următor:

2 cu roșu, 3 cu galben, 4 cu albastru, 5 cu cenușiu. Scrieți-ne apoi despre ce este vorba în desenul care l-ați făcut.

ARICI POGONICI

CUPON Nr.4

„Arici Pogonici”, album vesel pentru cei mici, editat de revista „Luminița”, apare lunar. Adresa: București, Piața Științei Nr. 1, telefon 7.60.40. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli pînă în ziua de 23 a lunii, cu deservirea peste două luni

Costul abonamentelor : 3 luni 4,50 lei
6 luni 9 lei

căruțu

Și-a făcut căruț pe
Niculae-Lae,
Are roate din dovre
Leucile din paie.

Dar în curte l-a
Că așa i-e felul,

Prețul 1,50 lei